

Maa- ja metsätalousministeriön menettely saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisen neuvotteluvelvoitteen noudattamisessa Tenojoen lohenkalastuskiellon valmistelussa vuodelle 2022

KANTELUT

Saamelaiskäräjät on 19.8.2022 tehnyt kantelun vuoden 2022 Tenojoen lohenkalastuskiellon valmistelusta.

Saamelaiskäräjät katsoo, että ”maa- ja metsätalousministeriö ei ole arvioinut riittävällä tavalla lain vaikutuksia saamelaiskulttuuriin eikä perusoikeuksien rajoittamisedellytyksiä ole arvioitu saamelaisten näkökulmasta. Valmistelussa ei ole arvioitu riittävällä tavalla sitä, onko olemassa edellytyksiä Tenon alueen jokisaamelaisten kulttuuriperusoikeuden täydelle rajoittamiselle jo toisena vuonna peräkkäin. Myöskään saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaista neuvottelua Saamelaiskäräjien kanssa ei ole käyty oikeusministeriön neuvottelumenettelyohjeen eikä hyvän hallinnon edellyttämällä tavalla”.

Saamelaiskäräjälain 9 §:n mukainen ensimmäiset neuvottelut Tenon lohenkalastuksen järjestelyistä kalastuskaudella 2022 järjestettiin 30.8.2021, 21.1.2022, 4.2.2022 ja 8.3.2022. Näissä neuvotteluissa ei kuitenkaan käsitelty vielä lohenkalastuksen täyskieltoa Tenojoen vesistössä vaan neuvotteluteemana oli hyvin rajoitetun lohenkalastuksen mahdollistaminen Tenojoen ve-

sistössä vuonna 2022. Kantelijan mukaan neuvotteluissa ilmeni, että maa- ja metsätalousministeriöllä ei ollut aitoa ja vilpitöntä halua neuvotteluun. Maa- ja metsätalousministeriön edustajat esittelivät näissä neuvotteluissa omat kantansa lohenkalastuksen rajoittamisesta Tenojoen vesistössä vuonna 2022 eivätkä pyrkineetkään lähentymään Saamelaiskäräjien neuvotteluissa esittämiä näkemyksiä ja ratkaisuehdotuksia.

Saamelaiskäräjät viittaa aiempaan apulaisoikeuskanslerin sijaisen aiempaan ratkaisuun 12/21/2016 ja katsoo, että ministeriö on toistuvasti laiminlyönyt asianmukaiset neuvottelut Saamelaiskäräjien kanssa ja osin samojen virkamiesten toimesta. Kantelija pyytää oikeuskansleria harkitsemaan syytteen nostamista tai tutkintapyynnön tekemistä asiasta poliisille, mikäli epäilee ministeriön virkamiesten perusoikeusloukkauksiin johtaneiden edellä tarkemmin kuvattujen virheiden ja laiminlyöntien täyttävän jonkun virkarikos- tai rikkomustyyppin tunnusmerkistön.

Saamelaiskäräjät viittaa vielä siihen, että lohenkalastuskieltoa koskevaa kieltoa tarkoittavaa lakia ei voitu saattaa voimaan taannehtivasti 1.6.2022, jolloin lakiehdotus saatettiin eduskunnan käsiteltäväksi lakialoitteena 1.6.2022 (LA 33/2022). Lakiehdotus vastasi sisällöltään olennaisilta osin hallituksen esitykseen 56/2022 vp sisältynyttä ehdotusta laiksi lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistössä. Eduskunnan täysistunto hyväksyi lakiehdotuksen 7.6.2022 ja Tasavallan presidentti vahvisti lain 10.6.2022 ja laki tuli voimaan 10.6.2022. Tämä viivästys lain voimaansaattamisessa johti siihen, että lohenkalastuskielto tuli Tenojoen Suomen puolen vesialueilla voimaan yhdeksän päivää myöhemmin kuin Tenojoen Norjan puolen vesialueilla.

Saamelaiskäräjät pyytää oikeuskansleria kiinnittämään huomiota edellä kuvattuun lainvalmisteluun ja harkitsemaan, edustaako se hyvää säädösvalmistelua ja hyvää hallintotapaa.

Saamelaiskäräjät pyytää vielä, että oikeuskansleri käyttää valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain (193/2000) 7 §:n mukaista aloite oikeuttaan ja tekisi aloitteen ministeriölle Tenojoen kalastusta koskevan lainsäädännön muuttamiseksi siten, että kantelussa esitetyt puutteet korjattaisiin.

SELVITYS JA KANTELUN RAJAUS

Pyysin maa- ja metsätalousministeriötä toimittamaan kantelun, siltä osin kuin se koskee saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaista neuvottelumenettelyn noudattamista, tutkimiseksi tarpeellisen selvityksen. Selvityksessä tuli kiinnittää erityisesti huomiota siihen, miten neuvotteluvélvoite on yhteensovitettu Suomen ja Norjan välisen kalastuksesta Tenojoen vesistössä tehdyn sopimuksen (SopS 42/2017) vaatimusten, kuten kalastussäännöstä poikkeamiseen liittyvien säännösten voimaantuloajankohtaan liittyvien edellytysten, kanssa.

Maa- ja metsätalousministeriön on antanut pyydetyn selvityksen.

Muilta osin kantelussa on keskeisesti kysymys siitä, millä tavalla kantelussa tarkoitettua asiaa koskevassa sittemmin annetussa hallituksen esityksessä HE 56/2022 vp on esitetty lohikantojen tila, ehdotuksen vaikutukset sekä perusteltu lakiehdotusta eri perusoikeuksien näkökulmasta. Olen katsonut siinä vaiheessa, kun hallituksen esitys on esitelty valtioneuvoston yleisistunnolle 21.4.2022, ettei estettä valtioneuvoston päätöksenteolle asiassa ole. Viime kädessä lainsäädäntövalta kuuluu perustuslain 3 §:n 1 momentin mukaan eduskunnalle, samoin kuin lainsäädännön alaan kuuluvien kansainvälisten sopimusten hyväksyminen (PL 94 §). On selvää, että asiassa ovat keskeisiä eri suuntiin vaikuttavat perusoikeudet ja niitä on perustuslaki-valiokunta sille perustuslain 74 §:n mukaan kuuluvan tehtävänsä puitteissa tarkastellut.

Kantelussa on myös esitetty epäilyjä hyvän lainvalmistelun toteutumisesta siltä osin kuin kyse on hallituksen esityksen mukaisen lakiehdotuksen perusteella eduskunnan hyväksymän mutta tasavallan presidentin vahvistamatta jättämän lain ja sitä seuranneen lakialoitteen osalta. Kyse on tältä osin eduskunnan toiminnasta, eikä eduskunta kuulu niihin tahoihin, joita oikeuskansleri perustuslain 108 §:n nojalla valvoo.

En edellä kuvatuista syistä pidä perusteltuna näin ollen tutkia kantelua muilta kuin neuvottelumenettelyä koskevilta osin.

TAPAHTUMATIEDOT

Lohenkalastus Tenojoen vesistössä kiellettiin kokonaan ensimmäisen kerran kalastuskaudella 2021. Tämä tapahtui 29.4.2021 annetuilla valtioneuvoston asetuksella kalastuksesta Tenojoen vesistössä Norjan kanssa tehdyn sopimuksen (Tenojokisopimus) 6 ja 7 artiklassa tarkoitetusta pöytäkirjasta, valtioneuvoston asetuksella lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistössä vuonna 2021 ja valtioneuvoston asetuksella kalastuksesta Tenojoen vesistön sivuvesistössä vuonna 2021.

Toisen kerran lohenkalastus kiellettiin kalastuskaudelle 2022 lailla lohenkalastuksen määräaikaisesta kieltämisestä Tenojoen vesistöissä (409/2022). Täyskiellon sijasta alun perin sellaista ratkaisua, jossa vähäinen lohenkalastus olisi ollut sallittu. Tätä tarkoittava Suomen ja Norjan välisten neuvottelutuloksen sisältävä pöytäkirja Tenon kalastussopimuksen artiklaan 7 ja artiklaan 6 poikkeuksista sopimuksen liitteestä 2 (Tenojoen vesistön kalastussääntö) ja luonnoksen voimaansaattamisasetukseksi lähetettiin lausuntokierrokselle 7.3.2022 päivätyllä lausuntopyynnöllä 28.3.2022 päättyvin määräajoin.

Maa- ja metsätalousministeriön selvityksen mukaan samana päivänä Norjan ilmasto- ja ympäristöministeriön kanssa käydyissä neuvotteluissa selvisi, että poikkeuksellisen runsaan ja kriittisen lausuntopalautteen perusteella Norjan ei ollut mahdollista hyväksyä lausunnolla ollutta vaihtoehtoa. Norja esitti lohenkalastuksen kieltämistä kokonaan. Käytettävissä olevan neuvotteluaajan puitteissa ei ollut ministeriön mukaan mahdollista löytää muuta ratkaisua kuin Norjan esittämä lohenkalastuksen täyskielto. Tämän jälkeen valmisteltiin hallituksen esitys [HE 56/2022 vp](#), jossa ehdotettiin lakia lohenkalastuksen kieltämisestä.

Perustuslakivaliokunta katsoi lakiehdotusta käsitellessään, että ”perustuslakivaliokunnan saaman selvityksen mukaan maa- ja metsätalousministeriö ilmoitti saamelaiskäräjille 1.4.2022, että esitys nyt ehdotettavasta täyskiellosta lähtee lausuntokierrokselle samana päivänä. Saamelaiskäräjälain 9 §:n mukainen neuvottelu asiasta käytäisiin 4.4.2022, eli sen jälkeen, kun esitys oli jo lähetetty lausuntokierrokselle. Valiokunnan käsityksen mukaan neuvotteluvaikeuksia ei ole nyt arvioitavan esityksen osalta täytetty asianmukaisesti sillä, että saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisia neuvotteluja on käyty aiemmin esityksestä, jossa oli säädetty mahdollisuudesta erittäin rajoitettuun pyyntiin. Valiokunnan mielestä neuvottelut tulisi käydä vilpittömästi ja molempuolisen arvostuksen hengessä sekä oikea-aikaisesti siten, että neuvotteluilla on aidosti mahdollista vaikuttaa suunniteltuun toimenpiteeseen. Valiokunta kiinnittää valtioneuvoston huomiota asiaan” ([PeVL 27/2022 vp](#), s. 4). Perustuslakivaliokunta kuitenkin katsoi, että lakiehdotus voitiin hyväksyä tavallisessa lainsäätämisyksityksessä.

Alkuperäinen hallituksen esityksestä hyväksytty laki jätettiin sittemmin vahvistamatta, koska se olisi johtanut taannehtivaan rikoslainsäädäntöön. Laki 409/2022 hyväksyttiin kansanedustajan tekemän lakialoitteen pohjalta. Lakialoite oli kalastuskiellon ulottuvuuden osalta olennaisin osin samansisältöinen kuin eduskunnan jo hyväksymä vahvistamatta jäänyt laki.

RATKAISU

Perustuslain 108 §:n mukaan oikeuskanslerin tehtävänä on valvoa valtioneuvoston ja tasavallan presidentin virkatoimen lainmukaisuutta. Oikeuskanslerin tulee myös valvoa, että tuomioistuimet ja muut viranomaiset sekä virkamiehet, julkisyhteisön työntekijät ja muutkin julkista tehtävää hoitaessaan noudattavat lakia ja täyttävät velvollisuutensa. Tehtäväänsä hoitaessaan oikeuskansleri valvoo perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutumista.

Saamelaiskäräjistä annetun lain 9 §:n mukaan viranomaiset neuvottelevat saamelaiskäräjien kanssa kaikista laajakantoisista ja merkittävistä toimenpiteistä, jotka voivat välittömästi ja erityisellä tavalla vaikuttaa saamelaisten asemaan alkuperäiskansana ja jotka koskevat saamelaisten kotiseutualueella:

- 1) yhdyskuntasuunnittelua;

- 2) valtionmaan, suojelualueiden ja erämaa-alueiden hoitoa, käyttöä, vuokrausta ja luovutusta;
- 3) kaivosmineraaleja sisältävän esiintymän etsintää ja hyödyntämistä sekä valtion maa- ja vesialueilla tapahtuvaa kullanhuuhtontaa; (10.6.2011/626)
- 4) saamelaisten kulttuurimuotoon kuuluvan elinkeinon lainsäädännöllistä tai hallinnollista muutosta;
- 5) saamenkielisen ja saamen kielen kouluopetuksen sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen kehittämistä; taikka
- 6) muuta vastaavaa saamelaisten kieleen, kulttuuriin tai heidän asemaansa alkuperäiskansana vaikuttavaa asiaa.

Neuvotteluvuorituksen täyttämiseksi asianomaisen viranomaisen on varattava saamelaiskäräjille tilaisuus tulla kuulluksi ja neuvotella asiasta. Tilaisuuden käyttämättä jättäminen ei estä viranomaista jatkamasta asian käsittelyä.

Perustuslain 21 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa. Pykälän 2 momentin mukaan hyvän hallinnon takeet turvataan lailla. Hyvästä hallinnosta säädetään hallintolaissa (434/2003).

Hallintolain 2 §:n 1 momentin mukaan kyseisessä laissa säädetään hyvän hallinnon perusteista sekä hallintoasiassa noudatettavasta menettelystä. Hallintolain 6 §:n mukaan viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Hyvän hallinnon osatekijöitä on valtiösääntökäytännössä vakiintuneella tavalla tulkittava perusoikeusmyönteisesti. Viranomaisen on siten valittava useista vaihtoehtoisista menettelytavoista tai tulkinnoista sellainen, joka parhaiten edistää hyvän hallinnon toteutumista.

Tenojokisopimuksen 7 artiklan mukaan

1. Osapuolten yhteinen seuranta- ja tutkimusryhmä sekä toimivaltaiset viranomaiset arvioivat kalastussäännön ja siihen mahdollisesti tehtyjen poikkeavien määräysten vaikutuksia parhaan lohikantojen tilasta ja kehityssuunnista käytettävissä olevan tiedon perusteella vuosittain. Kalastusoikeuden haltijat otetaan mukaan arviointityöhön.

2. Hallitukset tai niiden määräämät viranomaiset arvioivat vuosittain tarvetta sopia kalastussäännöstä poikkeavista määräyksistä 6 artiklan mukaisesti.
3. Tarvetta toteuttaa kalastussäännöstä poikkeavia määräyksiä on arvioitava sellaisena ajankohtana, että tutkijoilla ja keskeisillä paikallisilla sidosryhmillä on mahdollisuus vaikuttaa arviointiin ja että kansalliset säännökset voivat tulla voimaan viimeistään sen vuoden huhtikuun 1 päivänä, jolloin poikkeavat määräykset tulevat voimaan.
4. Hallitusten tai niiden määräämien viranomaisten välinen sopimus kalastussäännöstä poikkeavista määräyksistä kirjataan erilliseen pöytäkirjaan.

Tenojokisopimuksen 16 artiklan mukaan

1. Toimivaltaisten viranomaisten on erikseen tai yhdessä käynnistettävä välttämättöminä pidettäviä toimenpiteitä vahinkojen ennaltaehkäisemiseksi, rajoittamiseksi tai estämiseksi siinä tapauksessa, että kalakantoja uhkaavat saastuminen tai muut ympäristövaikutukset.
2. Osapuolten on välittömästi rajoitettava kalastusta tai lopetettava se kokonaan veden virtaaman tai muiden erityisolosuhteiden, kuten lohennousun olennaisen vähenemisen niin vaatiessa. Kalastusta rajoitetaan tai se lopetetaan ainoastaan siinä laajuudessa ja sillä alueella, jolla se on välttämätöntä kalakantojen turvaamiseksi. Paikallisia tahoja ja oikeudenhaltijoita on kuultava asiasta siinä määrin kuin tilanteen kiireellisyys sen sallii.
3. Osapuolten toimivaltaiset viranomaiset laativat yhdessä menettelytavat tämän artiklan määräysten toimeenpanemiselle. Toimenpiteiden välttämättömyyttä arvioitaessa on ennalta varautumisen periaatteelle annettava suuri painoarvo.

Perustuslakivaliokunta on edellä kuvatulla tavalla katsonut vuoden 2022 Tenojoen lohenkalastuskiellon osalta, että neuvotteluvetoa ei ollut täytetty asianmukaisesti sillä, että saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisia neuvotteluja on käyty aiemmin esityksestä, jossa oli säädetty mahdollisuudesta erittäin rajoitettuun pyyntiin. Tähän nähden minun ei ole tarpeen arvioida erikseen, onko neuvotteluvetoa noudatettu.

Otan kuitenkin seuraamusarvioinnissa huomioon seuraavat seikat:

Maa- ja metsätalousministeriön selvityksessä on kuvattu neuvottelujen aikataulua yleisesti siten, että ”Tenon kalastussopimuksessa (SopS 41-42/2017) on huomioitu mahdollisuus, että kalastusmääräyksiä joudutaan muuttamaan kalakantojen tilan muuttuessa. Muutostarpeen arviointia varten Suomi ja Norja käyvät vuosittain neuvottelut kalastussopimuksen 6 ja 7 artiklojen

mukaisesti tilanteen vaatimien tai mahdollistamien muutosten selvittämiseksi. Kalastusoikeuden haltijat osallistuvat neuvottelujen valmisteluun sekä neuvotteluihin sopimuksen 6 ja 7 artiklojen mukaisesti. Tilanteen arvioinnissa olennaista on myös Suomen ja Norjan välisen Tenon lohikantojen tutkimusryhmän tuottama tieto lohikantojen tilasta (tieteellinen neuvonanto, Tenon lohikantojen tila -raportti). Kalastussääntöön tehtävät muutokset vaativat yhteisymmärrystä maiden välillä. Jos jostain muutosehdotuksesta ei saavuteta näkemystä, tältä osin noudatetaan kalastussääntöön vuonna 2017 sovittuja määräyksiä.”

Ministeriö on tuonut esiin, että aikataulu kalastussäännön ns. mukautuksista oli tiukka, koska vakiintunutta neuvottelukäytäntöä on osaltaan vaikeuttanut lohikantojen tilan voimakas heikentyminen vuoden 2019 jälkeen. Heikentynyt tilanne on osaltaan vaikuttanut siihen, että tieteellisen neuvonannon valmistuminen on viivästynyt. Neuvonannon valmistumiseen koskien vuotta 2022 on vaikuttanut myös kyttyrälohi-nimisen vieraslajin voimakas invaasio jokeen vuonna 2021, mikä on aiheuttanut paljon lisätyötä lohikannan tilan arvioinnissa.

Ministeriö katsoo myös, että oli erityisen tärkeää välttää tilanne, jossa yksimielisyyttä toimista ei saavutettaisi ja vuonna 2017 voimaan tullut kalastussääntö olisi voimassa ilman muutoksia. Käytettävissä olevan neuvotteluajan puitteissa ei ollut selvityksen mukaan mahdollista löytää muuta ratkaisua kuin Norjan esittämä lohenkalastuksen täyskielto.

Käytettävissä olevan aineiston perusteella vaikuttaa siltä, että perustuslakivaliokunnan lausunnossa tarkoitettuun epäasianmukaiseen neuvotteluvetoitteen noudattamiseen on vaikuttanut lohikantojen voimakkaasti heikentynyt tila ja siitä johtuvat vaikeudet, Tenojokisopimuksesta seuraava aikataulu seuraavan kalastuskauden mukautusten voimaansaattamiselle sekä lopulta toisen sopimuspuolen kielteinen kanta vähäisenkään lohenkalastuksen mahdollistamiselle.

On todettava, että nyt esillä oleva tilanne poikkeaa aiemmassa apulaisoikeuskanslerin ratkaisussa OKV/21/12/2016 esillä olleesta tilanteesta, jossa ministeriö näyttää vedonneen siihen, että maiden välisten neuvottelujen käynnistyttyä saamelaiskäräjien edustaja oli varsinaisena jäsenenä Suomen neuvotteluvaltuuskunnassa. Nyt esillä olevassa tapauksessa selvityksestä käy ilmi, että Saamelaiskäräjien kanssa oli käyty pyritty käymään ja käyty neuvotteluja vähäisen kalastuksen sallivasta muutoksesta, joka sittemmin lähetettiin lausuntokierrokselle, mutta asetelma näyttää muuttuneen toiseksi ministeriöstä riippumattomasta syystä eli toisen sopimuspuolen vaatimuksesta kieltää kalastus kokonaan. Kyse ei ollut ainakaan siitä, että Saamelaiskäräjien myötävaikutusmahdollisuuden olisi katsottu toteutuneen valtuuskuntaedustuksen välityksellä. On myös kysyttävä, mikä olisi ollut ministeriön tosiasiallinen mahdollisuus toimia toisin, kun selvityksestä ilmenee, että oli tärkeää välttää tilanne, jossa yksimielisyyttä ei saavutettaisi ja kalastussääntö olisi ollut voimassa ilman muutoksia. Ymmärtääkseni tämä olisi johtanut siihen, ettei lohenkalastusta olisi rajoitettu lohikantojen heikentymisen edellyttämällä tavalla.

Lohenkalastuskieltoa ei lopulta toteutettu, eikä olisi ollut mahdollistakaan toteuttaa, sopimuksen 1.4. kunakin vuonna voimaansaattavilla 6 ja 7 artiklassa tarkoitetuilla mukautuksilla ja kalastuksesta Tenojoen vesistössä Norjan kanssa tehdyn sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja soveltamisesta annetun lain 2 §:ssä tarkoitettulla ministeriöiden välisellä sopimuksella, joka olisi saatettu voimaan pelkästään asetuksella, vaan edellä mainitussa lohenkalastuskieltoa koskevassa hallituksen esityksessä on viitattu sopimuksen 16 artiklaan (toimet erityistilanteissa, ks. HE 56/2022 vp, s. 4). Lohenkalastuskieltoa tarkoittavan lain oli tarkoitus tulla voimaan 1.6.2022 eli kalastuskauden alkaessa ja myöhemmin kuin sopimuksessa tarkoitettujen mukautusten. Ei kuitenkaan liene perusteltua olettaa, että neuvotteluajan ainakaan merkityksellinen pidentäminen olisi selvityksestä ja hallituksen esityksestä ilmenevä toisen sopimuspuolen näkemys ollut mahdollinen tai johtanut toisenlaiseen lopputulokseen.

Saamelaiskäräjät on myös katsonut, ettei ministeriöllä käydyissäkään neuvotteluissa ole ollut aitoa ja vilpittöntä halua neuvotteluun. Ministeriö on puolestaan selvityksessään katsonut, että Saamelaiskäräjien kanssa pidetyissä neuvotteluissa oli käynyt ilmi Saamelaiskäräjien hyvin erilainen käsitys lohikantojen tilasta ja kestäväen kalastuksen huomioon ottavista ratkaisumahdollisuuksista. Ministeriö ei ole katsonut mahdolliseksi ratkaisuja, joissa noudatettavat kalastusajat olisivat olleet lähellä kalastussäännön normaaleja määräyksiä. Maa- ja metsätalousministeriön käsityksen mukaan esillä olleet vaihtoehdot olisivat voineet vaarantaa lohikantojen elpymishitystä. Tilanne näyttäytyy kantelun ja selvityksen valossa ulkopuoliselle tarkastelijalle jo lähtökohtaisesti sellaiselta, että neuvottelujen lähtökohta on ollut vaikea. Laillisuusvalvonnan käytävissä olevilla keinoilla ei ole saatavissa selvitystä siitä, kuinka vilpittömiä tai aitoja neuvottelut ovat olleet. Pelkästään se seikka, että neuvottelut eivät johda tiettyyn lopputulokseen, ei kuitenkaan voine olla peruste katsoa neuvottelujen olleen vilpillisiä tai epäaitoja.

JOHTOPÄÄTÖKSET JA TOIMENPITEET

Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan PeVL 27/2022 vp katsonut, ettei neuvotteluvelvoitetta ei ole arvioitavana olleen hallituksen esityksen määräaikaisesta lohenkalastuskiellosta Tenojoen vesistössä osalta täytetty asianmukaisesti sillä, että saamelaiskäräjälain 9 §:n mukaisia neuvotteluja on käyty aiemmin esityksestä, jossa oli säädetty mahdollisuudesta erittäin rajoitettuun pyyntiin. Kiinnitän näin ollen ministeriön huomiota neuvotteluvelvoitteen oikea-aikaiseen huomioimiseen ja hyvän hallinnon vaatimuksiin. Edellä kuvatut seuraamusarvioinnissa tarkastellut seikat huomioon ottaen asia ei anna aihetta muihin toimenpiteisiin.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Oikeuskansleri

Tuomas Pöysti

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Laura Luikku